

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

9.10. 2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

Orešnik

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter Agata Zavašnik in dr. Boštjan Zalar kot člana senata,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: TELEKOM SLOVENIJE d.d., Cigaletova 15, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Kavčič, Rogelj in Bračun iz Ljubljane, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo tožene stranke št. 090-229/2011/12 z dne 17. 1. 2013,

na seji 9. oktobra 2013

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi in se 1. točka izreka izpodbijane odločbe št. 090-229/2011/12 z dne 17. 1. 2013 odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prosilca (Si.mobil d.d., Šmartinska cesta 134b, Ljubljana) zoper odločbo organa št. 37-1000-I-001635/2011 z dne 7. 10. 2011 in izpodbijano odločbo odpravila v delu, ki se nanaša na zavrnitev dostopa do podatkov v zvezi z mobilno telefonijo ter se odločila: organ je dolžan prosilcu v roku 31 dni od vročitve te odločbe v obliki fotokopij posredovati naslednje informacije javnega značaja:

- Pogodbo o poslovnem sodelovanju št. 575-P/2008 z dne 1. 12. 2008, pri čemer je organ dolžan omogočiti delni dostop, tako da: posreduje stran 2 navedene pogodbe v celoti ter prekrije na strani 1 navedene pogodbe v 3. členu, podatke o imenu in priimku, številki mobilnega telefona in elektronskem naslovu osebe izvajalca, zadolžene za sodelovanje z naročniki; ter prekrije na strani 3 navedene pogodbe besedilo členov 12, 13 in 15 v celoti;

- fakture za opravljanje storitve mobilne telefonije v letu 2011, in sicer za mesec 01/2011, 02/2011, 03/2011, 04/2011, 05/2011, 06/2011, 07/2011, 08/2011, pri čemer je organ dolžan omogočiti delni dostop, in sicer tako, da posreduje samo prvo stran vsake fakture, pri čemer mora tudi na prvi strani prekriti specifikacijo fakture, - dobropis št. 11021578229 z dne 21. 2. 2011, pri čemer je organ dolžan omogočiti delni dostop, in sicer tako, da prekrije specifikacijo,

- naročila organa (mobilna telefonija) št. 4500013583 z dne 1. 2. 2011, št. 4500016348 z dne 24. 3. 2011, št. 4500018808 z dne 12. 5. 2011, št. 4500020214 z dne 8. 6. 2011, št. 4500022101 z dne 14. 7. 2011, št. 4500023608 z dne 18. 8. 2011, pri čemer je organ dolžan omogočiti delni dostop, in sicer tako, da na vseh naročilih prekrije ime, priimek in elektronski naslov kontaktne osebe.

2. Glede podatkov, ki se v skladu s prejšnjo točko izreka te odločbe prekrijejo, se pritožba zavrne. V tretji točki je odločila, da stroški v postopku niso nastali.

2. V obširni obrazložitvi navaja pravne in dejanske razloge za svojo odločitev.
3. Tožnik v tožbi navaja pravne in dejanske razloge zaradi katerih meni, da odločitev tožene stranke ni pravilna. Sodišče tožbenih ugovorov glede na sprejeto odločitev ne bo ponavljalo.
4. Stranka z interesom odgovora na tožbo ni podala.
5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo v celoti prereka tožbene ugovore.

6. Upravno sodišče je dne 15. 3. 2013 ugodilo zahtevi za izdajo začasne odredbe tožečee stranke. Sklep o tem je postal pravnomočen dne 25. 2. 2013.

K 1. točki izreka:

7. Tožba je utemeljena.
8. Sodišče je tožbi ugodilo in izpodbijani del (prvo točko) izreka odločbe odpravilo in zadevo v tem delu vrnilo toženi stranki v ponoven postopek iz drugih razlogov, kot jih navaja tožeča stranka. Ti razlogi so naslednji:
9. Umik zahtevka prosilca za dostop do informacije javnega značaja po izdaji dokončne odločbe Informacijskega pooblaščenca pravno ni urejen. Določili 134. in 135. ZUP o umiku zahtevka se namreč nanašata samo na umik zahtevka do vročitve odločbe. ZUP torej umika zahtevka stranke po vročitvi upravne odločbe stranki ne ureja. ZUS-1 in ZDIJZ tudi ne urejata pravnih posledic umika zahtevka, če prosilec umakne zahtevek za dostop do informacije javnega značaja po vročitvi v upravnem sporu izpodbijane odločbe. ZUS-1 temelji na konceptiji subjektivnega upravnega spora, kar pomeni, da Upravno sodišče izvaja presojo zakonitosti upravnih aktov samo pod pogojem, da izpodbijani akt pomeni odločitev o pravici ali pravni koristi bodisi tožeče stranke, bodisi prizadete stranke. V obravnavanem primeru je upravni spor namenjen varstvu dveh ustavnih pravic in sicer do svobodne gospodarske pobude tožeče stranke iz 1. in 2. odstavka 74. člene Ustave glede na to, da tožeča stranka uveljavlja kršitev varstva poslovnih skrivnosti ter ustavne pravice prizadete stranke do dostopa do informacije javnega značaja iz 3. odstavka 39. člena Ustave v zvezi z 5. odstavkom 15. člena in zakonsko pravico do dostopa do informacije javnega značaja iz 1. odstavka 1. člena ZDIJZ. Za odločitev v tem upravnem sporu je bistveno, da je prosilec, četudi šele tekom upravnega spora, nedvoumno umaknil zahtevek in pojasnil, da nima več interesa za dostop do prvotno zahtevanih podatkov. Vendar pa sodišče postopka ne more ustaviti, ker tožnik ni tožbe umaknil (34. in 2. točka 46. člena ZUS-1), za zavrženje tožbe zaradi pomanjkanja pravnega interesa tožeče stranke pa tudi ni podlage, saj tožeča stranka v tem upravnem sporu varuje pravico do svobodne gospodarske pobude, v katero bi ji bilo nedopustno poseženo v primeru zavrženja ali zavrnitve tožbe, glede na to, da očitno prosilec ne potrebuje več zahtevanih podatkov in je od zahtevka odstopil. V primeru zavrženja tožbe, ali tudi – po vsebinski obravnavi tožbe – v primeru zavrnitve tožbe bi namreč moralo Javno podjetje Energetika Ljubljana podatke iz prve točke izreka odločbe posredovati prizadeti stranki v tem upravnem sporu v nasprotju z jasno izraženo voljo prizadete stranke, zaradi česar bi bil poseg nepotreben oziroma v nasprotju z načelom sorazmernosti (3. odstavek 15. člena Ustave). Takšno stanje je nevdržno z vidika načela pravne države (2. člen Ustave), zato je sodišče zapolnilo pravno praznino z metodo *argumentum a cohaerentia*, ki temelji na domnevi, da je pravni sistem notranje povezana in usklajena celota in da zato v njem ne sme biti

antinomij. V primeru dvomljivih predpisov, in ko ni mogoče uporabiti določb, ki veljajo za primerljive zadeve, sodnik odloči na podlagi splošnih načel pravnega reda v državi (2. odstavek 3. člena Zakona o sodiščih) in v konkretnem primeru je to načelo pravne države iz 2. člena Ustave v zvezi z 3. odstavkom 64. člena ZUS-1, ki pravi, če sodišče upravni akt odpravi, vrne zadevo organu v ponoven postopek, kar pomeni, da se zadeva vrne v stanje, v katerem je bila, preden je bil odpravljen izpodbijani akt. V ponovnem postopku bo morala tožena stranka z umikom zahtevka prizadete stranke ravnati po določbah 134. in 135. člena ZUP. Tožena stranka je dolžna izdati nov upravni akt v 30 dneh od prejema sodbe, pri tem pa je vezana na pravna stališča sodišča (4. odstavek 64. člena ZUS-1).

K 2. točki izreka:

10. Sodišče v tem upravnem sporu glede na koncept upravnega spora iz 1. poglavja ZUS-1 ni odločalo o pravici, obveznosti ali pravni koristi v sporu polne jurisdikcije. Zato sodišče ne more o zahtevku tožeče stranke o stroških postopka odločiti po določilu 1. odstavka 25. člena ZUS-1. Po določbi 3. odstavka 25. člena ZUS-1, če je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani akt odpravilo, se tožniku glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve v upravnem sporu prisodi pavšalni znesek povračila stroškov skladno s pravilnikom, ki ga izda minister za pravosodje, vendar pa po tem določilo, prisojeni znesek plača toženec in ne prizadeta stranka, četudi je prizadeta stranka v konkretnem primeru šele v upravnem sporu umaknila zahtevek in je s tem povzročila nadaljevanje postopka iz upravne v sodno fazo. Izdajačasne odredbe v upravnem sporu, ko gre za dostop do informacije javnega značaja, je namreč posledica ustaljene upravnosodne prakse v zvezi z določbo 3. odstavka 10. člena ZInFP in ne morebiti stroge presoje težko popravljivih posledic v vsakem posamičnem primeru, kar bi prizadeta stranka morala vedeti. Zaradi tega ne bi bilo v skladu z načelom pravne države, ki lahko zajema tudi načelo pravičnosti, če bi tožena stranka morala poravnati stroške postopka tožniku. Zato je sodišče glede stroškovnega zahtevka uporabilo analogijo z določbo 4. odstavka 25. člena ZUS-1, ki določa, če se postopek ustavi, nosi vsaka stranka svoje stroške postopka. Ker iz sodbe izhaja, da bo morala tožena stranka v ponovnem odločanju postopek ustaviti, je sodišče z uporabo metode *argumentum a simili ad simile* v tej pravni praznini odločilo, da vsaka stranka nosi svoje stroške v zvezi z upravnim sporom.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. oktober 2013

Predsednik senata:
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe: